

[Rønholt]

Sammenskrivningen af vandløbsloven, okkerloven og bestemmelserne om vandområder i naturfredningslovens § 43 er et forsøg på at bøje disse interessser mod hinanden, ikke på en sådan måde, at det ene hensyn må vige for det andet, men forhåbentlig på en sådan måde, at retsreglerne og administrationen af loven gør det lettere at bøje disse hensyn mod hinanden.

Loven er ret vidtgående, idet man indfører en ny myndighedsstruktur, nye regler for vandløbs vedligeholdelse og nye regler om sagsbehandling. I forslaget til en ny vandløbslov er bestemmelserne om deregulering og afskæring af klageadgang mere konsekvente. Fremtidig bliver amterne eneste vandløbsmyndighed på grundlag af et nyt princip for opdeling af vandløb, der tager udgangspunkt i vandløbenes tilstand og recipientmålsætning. Lovforslaget sidestiller afstrømningshensyn med naturhensynet.

Forslaget gælder også vandløb, som kun en enkelt ejer har interesse i, og det gælder søer, der er større end 100 m². Sådanne vandløb er ikke omfattet af den eksisterende lovgivning. Man kan med nogen ret sige, at det er at gå ned i småtingsafdelingen, blot regulativerne, altså de forhold, hvortil der kræves tilladelse, ikke giver anledning til unødigt kritik.

Deregulering og afbureaukratisering foreslås gennemført således, at amtsrådene alene skal have ansvaret for vedligeholdelsen af de vandløb, der har særlig miljømæssig betydning. De resterende vandløb privatiseres, så bredejerne selv må sørge for vedligeholdelse.

På okkerområdet åbnes for en fornyet afgrænsning af de okkerpotentielle områder. En anmeldteordning for drænarbejder vil sikre en smidigere sagsbehandling. Uden for de okkerpotentielle områder udvides den såkaldte frie dræningsret til også at omfatte projekter, hvori der er flere interessenter. Efter den gældende lov er det kun bredejerne, der i dag har denne ret.

Denne ændring af okkerloven er en indrømmelse til landmænd i okkerpotentielle områder, der har oplevet den nuværende lov som unødigt restriktiv. Det glæder mig, at der sker denne opblødning af loven. Muligheden for uden tilladelse at anlægge nye vandløb, dvs. dræn af grøfter og andre bestående vandløb, er dog begrænset til de tilfælde, hvor disse vandløb alene afleder vand i forbindelse med afvanding i dyrkningsøjemed.

Der indføres en generel dyrkningsfri bræmme på 2 m langs alle uberørte og højt målsatte vandløb og søer. Som jeg sagde om naturbeskyttelsesloven, er der her en indbygget konfliktrisiko i fortolkning af ejendomsretten, men også her kan ministeren bidrage til at minimere konfliktsagerne ved udarbejdelsen af reglerne.

Der gives amterne mulighed for i videre omfang end i dag at opkræve brugerbetaling for vedligeholdelse af vandløb, men det betyder samtidig, at bredejerne selv kan bestemme, hvem de ønsker der skal udføre arbejderne.

Vi lægger vægt på, at definitionen af søer klarlægges, ligesom det er vigtigt at få indflydelse på de forhold, hvorom der kræves tilladelse. Søer, der f.eks. identificeres fra et luftfoto, kan give anledning til forveksling med midlertidig vandsamling. Også her kræves en stor portion smidighed i forbindelse med udarbejdelse af bestemmelserne.

De hævdvundne afstrømningshensyn respekteres, og ingen kan ved manglende vedligeholdelse forringe anden mands dyrkningsmæssige forhold. Det lægger vi særdeles stor vægt på.

Vi giver tilsagn om et konstruktivt udvalgsarbejde og støtter på den baggrund lovforslaget.

Gade (SF):

På det her område synes jeg vi står med et eksempel på, at det, at man nu vil skrive lovene om, har givet så megen usikkerhed – og jo altså også har medført, at den øvelse, man var i gang med i kommunerne omkring at lave vandløbsregulativer, er blevet sat i stå under henvisning til den eksisterende lov – at vi 1) har fået et tempotab i forhold til at få en bedre vandløbskvalitet, 2) står over for en klar risiko for, at det faktisk er forringelser, vi arbejder med på dette område. Man kunne måske også nævne forspildte muligheder som det tredje punkt. Det synes jeg ikke er så god en indgang til diskussionen her.

Det er trods alt ikke så mange år siden, vi fik en ny vandløbslov. Jeg tror, der er noget rigtigt i den henvendelse, som sportsfiskerne er kommet med om, at det faktisk først er nu, den skulle til at virke for alvor, og så er det altså, den bliver slået i stå, og man lægger hele myndighedsstrukturen om osv. Så det er med nogen skepsis, jeg går til behandlingen af dette lovforslag.